

Sygn. akt *XIV C 67/16*

WYROK CZĘŚCIOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 05 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P.

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Czajka-Bałon

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Krygiółka

po rozpoznaniu w dniu 05 maja 2016 r. w P.

sprawy z powództwa (...) **Bank S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **E. S. i R. S.**

o zapłatę

- Zasądza od pozwanego R. S. solidarnie z pozwaną E. S. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwoty:
 - 225.485,40 zł (dwieście dwadzieścia pięć tysięcy czterysta osiemdziesiąt pięć złotych czterdzieści groszy) z odsetkami umownymi 10% rocznie od 30 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, ale nie więcej niż czterokrotność stopy lombardowej NBP;
 - 12.704,21 zł (dwanaście tysięcy siedemset cztery złote dwadzieścia jeden groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 6.675,44 zł (sześć tysięcy sześćset siedemdziesiąt pięć złotych czterdzieści cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 140 zł (sto czterdzieści złotych) bez odsetek.
- Zasądza od pozwanego R. S. solidarnie z pozwaną E. S. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 1.030,63 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.
- Wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/-/ Czajka-Bałon

UZASADNIENIE

W dniu 30 grudnia 2015 r. powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym domagał się zasądzenia od pozwanych E. S. i R. S. solidarnie na rzecz powoda kwoty 225.485,40 zł z odsetkami umownymi 10 % rocznie od dnia 30.12.2015r. do dnia zapłaty ale nie więcej niż czterokrotność stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kwoty 12.704,21 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kwoty 6.675,44 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kwoty 140 zł bez odsetek oraz zasądzenia zwrotu kosztów sądowych w kwocie 3.063 zł oraz zasądzenie zwrotu innych kosztów w wysokości 30,63zł (tytułem kosztów prowizji od przelewu).

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 22 czerwca 2007 r. zawarł z pozwanymi umowę kredytu hipotecznego nr (...) wraz z aneksem nr (...) z dnia 26.10.2010r. Następnie strony zawarły ugodę długoterminową w dniu 26 maja 2014r. regulującą sposób spłaty zobowiązania wynikającego z kredytu hipotecznego w/w. Podniósł, że pozwani nie wywiązywali się z ciążącego na nich zobowiązania terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w ugodzie i pierwsza zaległość w spłacie wymagalnych rat powstała 31 maja 2014r. W związku z brakiem zapłaty zaległych rat powód pismem z dnia 04 maja 2015r. wypowiedział przedmiotową ugodę, stawiając całą należność w stan wymagalności. Powód wskazał, że na zobowiązanie strony pozwanej, składają się:

- kwota 225.485,40 zł tytułem należności głównej (niespłacony kapitał),
- kwota 12.704,21 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 3,94 % od dnia 01.05.2015 r. do dnia 18.09.2015r.
- kwota 6.675,44 zł, tytułem odsetek karnych naliczonych za opóźnienie w wysokości 10 % od dnia 01.06.2014 r. do dnia 29.12.2015r.
- kwota 140 zł tytułem opłat i prowizji (k.2-6).

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie (sygn. akt VI Nc-e 2447203/15) wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Okręgowego w Poznaniu (k. 10).

W odpowiedzi na pozew, na rozprawie w dniu 05maja 2016r. pozwany R. S. uznał powództwo w całości tak co do zasady, jak i co do wysokości (nagranie rozprawy z dnia 05 maja 2016 r. k. 68)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22 czerwca 2007 r. pozwani E. S. i R. S. zawarli z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę o kredytu hipotecznego nr (...) wraz z aneksem nr (...) z dnia 26 października 2010r.

Następnie strony zawarły ugodę długoterminową w dniu 26 maja 2014r. regulującą sposób spłaty zobowiązania wynikającego z umowy kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 26 października 2010r. wraz z późniejszymi zmianami. Strona pozwana nie wywiązała się z ciążącego na niej zobowiązania terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w ugodzie.

Wskazana data wymagalności na dzień 31 maja 2014r. jest tożsama z dopuszczeniem się przez pozwanych pierwszej zaległości w spłacie wymagalnych rat.

W związku z brakiem zapłaty zaległych rat powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. pismem z dnia 04 sierpnia 2015r. wypowiedział przedmiotową ugodę stawiając całą należność w stan wymagalności. Do dnia wniesienia pozwu pozwani nie spłacili wymagalnej wierzytelności.

W związku z tym, że pozwani nie wywiązywali się ze swoich obowiązków Bank stosownie do regulacji art. 95 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo Bankowe (Dz. U. z 1997r. Nr 140, poz.939 z późniejszymi zmianami) wystawił wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie pozwanych.

Pozwani R. S. i E. S. są zobowiązani do zapłaty na rzecz pozwanego banku następujących kwot:

- kwota 225.485,40 zł tytułem należności głównej (niespłacony kapitał),
- kwota 12.704,21 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 3,94 % od dnia 01.05.2015 r. do dnia 18.09.2015r.

- kwota 6.675,44 zł, tytułem odsetek naliczonych za opóźnienie od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10 % od dnia 01.06.2014 r. do dnia 29.12.2015r.
- kwota 140 zł tytułem opłat i innych prowizji.

Zgodnie z postanowieniami zawartej umowy bank był uprawniony do naliczania odsetek karnych od kwoty zadłużenia przeterminowanego w wysokości czterokrotności oprocentowania kredytu lombardowego NBP, które na dzień na dzień sporządzenia pozwu wynosiły 10 % w stosunku rocznym.

/umowa o kredytu hipotecznego nr (...) z dn. 22.06.2007 r. k.19-25, aneks nr (...) do w/w umowy z dnia 26.10.2010r., k.26-35, ugoda długoterminowa z dnia 26.05.2014r., k.32-36, oświadczenia banku o wypowiedzeniu umowy z dnia 04.08.2015r. wraz potwierdzeniami odbioru., k.37- 40, wyciąg z ksiąg banku z dnia 29.12.2015r. oznaczony numerem (...), k. 18,

Do dnia zamknięcia rozprawy pozwani nie uregulowali zadłużenia.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był sporny. Pozwany R. S. nie kwestionował zawarcia opisanej wyżej umowy kredytowej, ugody jak również tego, że po początkowej spłacie zadłużeń z niej wynikających popadł w zwłokę w spłacie, co finalnie skutkowało tym, że wypowiedziano ugode. W znakomitej części stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy. Zawarte w aktach sprawy dokumenty urzędowe oraz odpisy pełne i aktualne z rejestru przedsiębiorców wskazanych wyżej podmiotów uznano za wiarygodne. Odpowiadały one dyspozycji art. 244 § 1 k.p.c., zgodnie z treścią którego dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. W postępowaniu cywilnym dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie - art. 245 k.p.c. Autentyczność dokumentów prywatnych i urzędowych oraz prawdziwość treści dokumentów urzędowych nie była kwestionowana przez żadną ze stron w oparciu o treść art. 232 k.p.c. w zw. z art. 252 k.p.c. i art. 253 k.p.c

Poza powyższymi źródłami strony nie zgłosiły żadnych innych wniosków dowodowych, a i Sąd nie znalazł podstaw do tego, aby podejmować inicjatywę dowodową z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie zarówno co do zasady, jak i co do wysokości jedynie względem pozwanego R. S., a to z niżej podanych przyczyn.

Umowa kredytu została uregulowana w art. 69 i nast. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.jedn. opubl. Dz.U. 2012 r., poz. 1376 ze zm.). Do jej elementów przedmiotowo istotnych należy zobowiązanie banku do oddania do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwoty środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, zobowiązanie kredytobiorcy do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, do zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz do zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art. 69 ust. 1 ustawy). Przepis art. 69 ust. 2 cyt. ustawy określa formę i treść umowy kredytu.

W rozpatrywanej sprawie umowa zawarta przez pozwanego R. S. odpowiadała obowiązującym przepisom o formie jej zawarcia i treści. Umowa kredytu jest umową dwustronnie zobowiązującą, ze względu na fakt, że obie strony umowy zaciągają zobowiązania. Niesporne w niniejszej sprawie było, że powód zaciągnięte zobowiązanie wykonał i udostępnił pozwanemu R. S. kwotę kredytu określoną w umowie. Poza sporem był także fakt, że pozwany R. S. nie wykonał ciężącego na nim obowiązku w zakresie zwrotu przedmiotu kredytu wraz z oprocentowaniem i kosztami jego udzielenia w oznaczonych terminach spłaty. Pozwany R. S. na rozprawie w dniu 05 maja 2016 roku przyznał, że zawarł z powodem umowę kredytu oraz, że się z niej nie wywiązał. R. S. nie kwestionował również wysokości zadłużenia naliczonego przez powoda ani sposobu i terminu naliczenia odsetek. Co więcej, na rozprawie w dniu 05 maja 2016 roku pozwany uznał powództwo w całości tak co do zasady, jak i co do wysokości, a zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd

jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W tym konkretnym przypadku Sąd nie znalazł podstaw by zakwestionować uznanie powództwa przez pozwanego.

Z powyższych względów powództwo względem pozwanego R. S. należało uwzględnić w całości, o czym Sąd orzekł w punkcie 1 wyroku, przy czym odpowiedzialność pozwanego wobec powoda jest solidarna razem z pozwaną E. S.. W zakresie odsetek zostały zasądzone odsetki umowne -karne, które były przewidziane w umowie oraz odsetki ustawowe.

Z uwagi na to, że pozwany R. S. przegrał proces w całości, Sąd w całości obciążył go kosztami, zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Na zasądzone na rzecz powoda od pozwanego R. S. koszty procesu w kwocie 1.030,63 zł składały się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 1.000 zł na podstawie art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2014r., poz.1025). oraz inne koszty – 30,63 zł. Oczywiście pozwany ma je obowiązek uiścić powodowi solidarnie z pozwaną E. S..

W związku z uznaniem roszczenia przez pozwanego R. S. na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (pkt 3).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej powołanych przepisów prawa, na podstawie art. 317 § 1 k.p.c. wydano wyrok częściowy albowiem nadawała się do rozstrzygnięcia tylko część żądań i to wobec pozwanego R. S..

Jednocześnie, w niniejszej sprawie nie było podstaw do wydania wyroku zaocznego wobec pozwanej E. S.. Jak stanowi art. 339 k.p.c. jeśli pozwany nie stawi się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w sprawie , sąd wyda wyrok zaoczny, a więc wtedy gdy pozwany nie podejmuje obrony, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W niniejszej sprawie nie było możliwości wydania wyroku zaocznego wobec pozwanej E. S. albowiem nie została ona prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy. Wezwanie zostało doręczone pozwanej co prawda w trybie prawidłowego awizo, ale pozwany R. S. twierdził, że pozwana jest tylko tam tylko zameldowana, zaś od pół roku pracuje i przebywa za granicą w Wielkiej Brytanii. Nie było podstaw aby nie dać wiary tym wyjaśnieniom pozwanego.

SSO Jolanta Czajka-Bałon